

belligerare. ETYM *belliger*. [FREQ *humilis* 36^{indicia} 3,7^{/d.c.m.} 254-184 PLAUT] *uocabulum scriptis litterariis praecipue prosa, usibus mediis argumentando narrando aptum, a scriptis lyricis satiricisque solis absens; quamuis bellare morphologicam compositionem complexiorem praebeat, id non ante saec. I aec. apparet, belligerare per omne aeuum Romanum locum obtinente.*

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	exponendo	3	11
	narrando	11	2,3
	argumentalis	17	3,5
	dramatica	5	11
DIACHRONICA	III-II aec.	6	14
	I aec.	3	1,3
	I-II ec.	8	2,1
	III-V ec.	19	2,8
DIAPHASICA	quotidiana	5	11
	media	27	2,5
	docta	4	1,9
DIASTRATICA	litteraria	34	3,2
	technica	2	0,8
MODUS	prosa	29	2,5
	uersu	7	3,9

¶ *bellum agere uel pugnare - estar en guerra o luchar* [TROP *pugnare* SIM *bellare*] 239-169 ENN Ann 186. Non cauponantes bellum sed belligerantes, ferro non auro uitam cernamus utrique. 29-9 LIV 21.16.4. cum Gallis tumultuatum uerius quam belligeratum. 121 SUET Aug 94.2. Veliterni ... paene ad exitium sui cum populo Romano belligerauerant. 390-406 VULG Mich 4.3. coincident gladios suos in uomeres et hastas suas in ligones, non sumet gens aduersus gentem gladium et non discent ultra belligerare. 📖 GLOSS 4.211.9. belligerat pugnāt.